

KURJER LITEWSKI

w Wilnie w Poniedziałek dnia 9 Czerwca r. s. 1819 roku.

Obszary meteorologiczne.	Czas obserwacji	Wysokość Barom.	wys. Ther. Reau-	Wiatry.	Odmia. w powie
—	dnia 8 godz. 5 z połu.	27 cal. 7, 5 lin.	+ 11, stopn.	Zachodni	Deszcz
—	8 godz. 10 wiecz.	27 — 7, 0 —	+ 9, 5 —	Zachodni	Pogoda
—	9 godz. 5 z rana	27 — 6, 8,	+ 10, —	Zachodni	Pochmurno

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Prawidła wymiany terazniejszych sto, piędziesiąt, i dwudziestopięciorublowych assygnat Państwa, na nowe, od dnia 1 lipca, 1819, do 1 stycznia 1820 roku. (Ciąg dalszy— Obacz N. 124 Kur. Lit.)

8) W zdarzeniach niżej opisanych, kiedy przyniesione assygnaty złożone będą z różnych szmatkow; także wyraźnie zfabrykowane i mające drukowane podpisy, słowem: wszystkie fałszywe skoro tylko do wymiany przyniesione będą, Kaznaczezy powiatowy wątpliwość swą objawi urzędowi, a po zgodnem wszystkich jego członków uznaniu, oświadczy ukazicielowi, iż takowe assygnaty są nieważne, lub że są fałszywe, a urząd stosownie do niżej ustanowionych prawideł postąpi.

9) W ukazie 1788, kwietnia 26, powiedziano: kiedy na bankowej assygnacie, z trzech podpisów dyrektora, kasyera, i na odwrocie radcy, znajduje się jeden przynajmniej cały, równie też, jeśli jeden numer, rok, i jeden walor w całości dochowany; naówczas w przyjmowaniu i przemianie takowych assygnat nikt najmniejszej trudności czynić nie powinien, pod obawą nieuchronnego sztrafu za przestąpienie tego prawidła. Na mocy więc takowego postanowienia, do wymiany i wypłaty te tylko assygnaty nie będą przyjęte, które nie będą miały cech wyżej opisanych, albo będą złożone z kawałków różnych assygnat, albo będą tak niezgrabnie połączone, że to ich połączenie na pierwszy rzut oka każdy dostrzedz może. Takie assygnaty, jak pierwej nigdzie do wypłaty ani wymiany przyjmowanemi nie były; tak też i teraz, oświadczywszy ukazicielowi, iż złożone przez niego assygnaty są nieważne lub fałszywe, mają być na krzyż przekreślone, i nazad mu zwrócone.

10) Jeśli w liczbie złożonych do wymiany assygnat, znajdą się fałszywe znajomey fabrykacyi, różniące się tém od innych, że podpisy na nich nie są pisane lecz drukowane, a które od roku 1813 do opłat skarbowych nie były przyjmowane: za takie assygnaty w wielkiej ilości do wymiany przyniesione, nowe wydawać się nie powinny do późniejszego w tej mierze postanowienia, lecz one zapisać do księgi z oznaczeniem numeru, roku i waloru assygnaty, a razem nazwisko i stan przynoszą-

cego, oraz zeznanie jego od kogo, kiedy, i za co je nabył; zeznanie takowe przez przynoszącego natychmiast podpisane być powinno, a gdyby nieumiejętny był pisma, w takim razie przez trzech urzęd składających członków. Assygnaty takowe odsyłają się do Rządu assygnacyjnego banku, a przynoszącemu daje się natychmiast rewers z podpisem trzech urzędników, i wyrażeniem numeru, roku, i waloru assygnat. Lecz przez wzgląd, że fabrykacya assygnat, drukowane mających podpisy, nie łatwa jest do rozpoznania, i assygnaty takowe mogły być w dobrej wierze łatwo przyjmowane; urząd więc powiatowego kaznaczeystwa, za przyniesieniem tego rodzaju assygnat, przez jedną osobę i to po raz pierwszy, w ilości nieprzechodzącej sta rubli, niezwłocznie w zamian wydać nowe powinien; od ukaziciela jednak wziąć, jak wyżej opisano, zeznanie. Lecz jeśli ilość większa niż sto rubli do wymiany przyniesioną będzie, lub powtórnie przez jedną i też samą osobę: w takim razie nowe się assygnaty aż do postanowienia Rządu assygnacyjnego banku, w zamian nie wydają.

11) Dla zachowania zupełnej wiary assygnatom państwa, i nie narażenia prywatnych ludzi na najmniejsze straty i ubytki, za wszystkie inne fałszywe assygnaty, których fabrykacya niełatwo się daje rozpoznać, a które dla tej przyczyny mogły być dobrą wiarą i najmniejszej przez ukazicieli przyjęte, na mocy ustaw assygnacyjnego banku państwa, jako pierwej płacono, tak iteraz w zamian nowe wydawane będą. (d. c. p)

SZWECYA.

W gazecie *Korrespondenta hamburskiego* czytamy ze *Sztokolmu* pod 28 maja, co następuje:

Różne zagraniczne gazety ogłaszały niedawno o Szwecyi i jej rządzie artykuły, których niedorzeczność tak mocno w oczy uderza, iż nie zasługują na zbijanie. Chcąc przyjąć, że inne mocarstwa zamyślają mieszać się w nasze sprawy domowe, potrzeba wprzód wierzyc, że zapomniały na wszelkie prawa narodów i na poważenie, jakie polityczney ich niepodległości należy. Byłoby to obelgą przeciw nim, myśleć, iż są zdolne do podobnych projektów, których samo osnowanie pograżyłyby znowu narody w okropnościach średnich wieków, a u-

skuteczniejszą tych planów, chociażby to i podobnym było, okryłoby krwią i zwaliskami Europę. Gdyby z upośledzeniem wolności publicznej i praw narodów, rząd jakkolwiek miał tyle złego namysłu, iżby naszemu czynił propozycje, dążące do rzucenia ziarna niezgody między nim a jego podrządnymi, wtedy widziano by wyraźnie, jakby naród upodnoża tronu niechęć swoją wynurzył z również zgodnemi uczuciami, jakie go ożywiały w roku 1815, kiedy się deputowani o to uskarżali, iż urzędowa gazeta w *Carlsruhe* jednemu członkowi domu badenckiego szwedzki tytuł nadawała. Polegając na opiece Króla, który także ze swej strony polega na naszej miłości i wdzięczności, zapatrujemy się na te wieści, z kądkolwiekby pochodziły, z tą wzgardą, na jaką zasługują, jako na plód niektórych głów, którym się marzy tylko o uzurpacyach i przewróceniu porządku społecznego, i ślachetną dumą przypominamy sobie odpowiedź, którą N. Pan w roku 1815 dał deputowanym seymowym, a która kończyła się następującemi, godnemi uwagi, i dla ludów skandynawskich tak zaspakajacemi wyrazami:

„Północnym i wschodnim morzem oblani, posiadamy w kraju naszym wszystkie zarody wolnego i szczęśliwego bytu. Nie mamy przyczyny, obawiać się, iżby rząd jaki, zawistny temu szczęściu, przerywać je usiłował; ale jeśli by był i taki, niechże wie, że jeśli roczniki tego kraju wspominają okrzywdach, które mu czasami wyrządzić się poważono, wspominają też o zemście, którą za to dokonał. Niechęć, jakąście, Panowie moi, czytając o zamachach na wolność i niepodległość waszą uczuli, pomnożyłaby jeszcze, jeśli to być mogło, moje wewnętrzne poważenie dla was, i moje nieograniczone poświęcenie się dla narodu. Mocny prawami, któreście mnie nadali, szczęśliwy z podobania ich wielkości, szczęśliwszy jeszcze z dopełnienia powinności moich dla ojczyzny, spokojny czekać będę tych, którzyby nam tak słusznych praw przeczytać chcieli. Czekać ich będę, jeśli szaleństwo ludzi tak dalece zaślepi, że uwierzą, iż narody utraciły wszelkie prawo wyboru, a wtedy użyję całej władzy duszy mojej i całego męstwa, którym mnie niebo obdarzyło, na obronę praw waszych i moich.”

AMERYKA POŁUDNIOWA.

Deputowany rzeczypospolitej Wenezuelskiej przy rządzie angielskim w Londynie odebrał od ministra interessow zagranicznych tego nowego kraju wiadomość z *Augustura* pod dniem 5 marca o installacyi tamiecznego kongressu. Jenerała *Bolivar*, obrano prezydentem rzeczypospolitej; a obywatela *Zea*, vice-prezydentem. Obywatel *Roscio* jest prezesem izby reprezentantów; obywatel *Urbanca* ministrem spraw wewnętrznych; obywatel *Briceno-Mondez* ministrem woyny, a obywatel *Manuel Palacio* ministrem interessow zagranicznych.

Jenerał powstańców *Paez* doniósł rządowi swemu pod d. 9, 10 i 15 lutego, o korzyściach odniesionych nad wojskiem hiszpańskiem. Sławny *Romos*, dowódzca goralów wojska hiszpańskiego, poległ w stoczony bitwie. Wojsko hiszpańskie wynosi 5000 głów. Jenerał *Morillo* zaczął odwrót dnia 15 lutego, przy-

muszony do tego walecznością wojska powstańców i niedostatkiem koni. Jenerał *Paez* szarpie tylną straż jego, a gorale przednią. Jenerał *Urdaneta* został wysłany do *Margarieta* dla objęcia dowództwa nad wojskiem sprostowanym przez półkownika *English*, które połączone z 500 ludźmi tam będącymi, i z podobnym oddziałem jenerała *Bermudez* w *Maturin*, działać będzie tam, gdzie wypadnie. Spodziewają się powstańcy odnieść zupełne zwycięstwo w tej kampanii.

Oto jest odezwa Jenerała *Bolivar*, prezydenta rzeczypospolitej Wenezuelskiej, do żołnierzy i maytków hiszpańskich:

„Żołnierze i maytkowie! widzieliście, jak po dobroczynnych pracach *Stauów* (*Cortes*) nastąpiły samowolne czyny najokropniejszego despotyzmu; widzieliście, jak oyczyznawasza, której na chwilę jutrzeńka wolności przyswieciła, pogrążoną została w ciemnotę politycznej niewoli; widzieliście nakoniec, jak oyczyzna wasza z powodu bezprzykładnych proskrypcy i krwawych eksekucy stała się przedmiotem pogardy narodów europejskich. A jakichże to ludzi uwięziono i z kraju wygnano? Oto *Arguellesa*, którego patriotyczną wymowę cała Europa uwielbiała; *Ballasterosa* i *Mina*, którzy tyle odnieśli zwycięstw dla zapewnienia niepodległości narodowej. Kogoż stracono albo raczej zabito? Oto *Porliera*, *Lascy*, i tylu innych waszych towarzyszy broni w najkrwawszych bitwach, stoczonych z nieprzyjaciolami oyczyzny. Ci, którzy takie zbrodnie popełnili, wybrali was nareszcie, świadków tylu nieszczęść, abyście byli narzędziem i ofiarą ich ambicyi na drugiej półkuli świata. Nierosądni! chociażby nawet podwoili liczbę swoich półków, chociażby do nich użyli ludzi, którzyby łatwiej aniżeli wy, podjęli się być agentami zbrodni, taki wszelako jest duch wolności, iżby odpędzeni od brzegów naszych nieochybną śmierć znaleźli, i nakształt gadu, truciznę w sobie mającego, zostali wyciępieni. Was jednak, braci naszych dawnego świata, przyymiemy jako przyjaciół; znamy przywiązanie wasze ku nam i mamy rękojmię dobrych waszych chęci. Wszyscy żołnierze lub maytkowie, którzyby się z nami złączyli, nie tylko będą po przyjacielsku przyjęci, i nagrodzeni w miarę swych zasług, lecz nawet rząd zapłaci im za broń i za potrzeby wojenne znajdujące się na okrętach. Każdy officer pozyska wyższy stopień; ci zaś, którzyby tego żądali, dostaną grunta. Z takimi to uczuciami przyymiemy braci naszych w Hiszpanii, których fanatyczny despotyzm wywał z oyczyzny. Biada tym, którzyby inny mieli sposób myślenia, i t. d. — Działo się w pałacu rządowym w *Augustura* dnia 2 marca 1819.

(podpisano) *Simon Bolivar*.

Powyzsza odezwa (pisze gazeta berlińska) rochodzi się już w *Kadyxie*; rozdali ją zaś sami maytkowie z najętych w Anglii statków przewozowych.

Kilka okrętów, które należały do pierwszej wyprawy z *Kadyxu*, i dobrowolnie potem przeszły na stronę powstańców, zawinęło później pod banderą hiszpańską do *Lima*. Przez taki więc podstęp opanowali powstańcy to miasto. Powyzsza jednak wiadomość potrzebuje potwierdzenia.

Ogłoszenia po raz drugi i trzeci

2. JP. Hamm, Dentysta jego królewiczowskiej Mości Xiążęcia Angoulême, ma honor uwiadomić Przesławną Publiczność, że się przez niejaki czas w stolicy tutejszej zatrzyma. Czyści on i plombuje zęby, wymyje popsute i spróchniałe, i wstawia sztuczne, tak pojedynczo jako i całe rzędy.

Pochlebia sobie, iż zasłuży na względy osób, które go zaufaniem zaszczyć raczą. Mieszka w hotelu Europejskim u JPana Cretien. Znalesz go można w mieszkaniu z rana od godziny 7 do 11, a po południu od godziny 3 do 6.— Uda się też do mieszkania osób, któreby tego żądały.

Przedaje różne proszki i opiaty służące do najochoźniejszego utrzymywania zębów. Ubogim ofiaruje pomoc swoją bezpłatnie.

Tenże P. Hamm życzy sobie znaleźć kompanię w zamierzoney przez siebie podróży do St. Petersburga.

M. Hamm Dentiste de S. A. R. Mgr. le Duc d'Angoulême, prévient le public qu'il séjournera quelque tems dans cette Ville. Il luxe les dents, les cautérise et les plombe; ôte les dents defectueuses et gâtées, et les rem place par des pièces factices, depuis une dent jusqu'au dentier complet.

Il se flatte de satisfaire les personnes qui voudront bien l'honorer de leur confiance. Il demeure chez M. Cretien, hotelle Europe.

Il se trouvera chez lui depuis sept heures du matin ju qu'à onze, et de trois à six, l'après-midi.

Il se transportera chez les personnes qui le désireront.

Il vend diverses Poudres et Opiats propres à conserver les dents dans la plus grande propreté Ilop ère gratis les indigens.

2. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski na rozdział funduszow zmarłego w Mieście Minsku Michela Aronowicza Ruchwarga dla jego wierzycieli destynuowany, skutkiem remissy miesiąca januaryi dnia dwódziesiątego siódmego w Mińskim Magistracie, i d. kretnu pierwszorzjadowego miesiąca marca dnia 21 w Sądzie swoim roku teraz. ogłoszonych, wzywa wszystkich tegoż Ruchwarga kredytorów, pretensorów i dłużników, oraz sukcesorów: najprzód do złożenia w kancelaryi Magistratu Miasta Mińska do dnia pierwszego julii, komportacyi, pierwszych, mającey wyświecić należności pod utratą onych i sub nullitate documentorum, drugich, mogącey odkryć i zwiększyć masę funduszow na satysfakcyą przeznaczonych, pod winami sprzeciwieństwa, a po skutecznieniu tego, dostateczney i jednoczasowey w tym Sądzie rozprawy na dzień pierwszy oktobra roku teraz., innych pod amissą, innych pod obawą sądenia in contumaciam: i o tém przez trzykrotną w Gazecie Kur. Littgo awizacyą wszystkim do kogo to należy wiadomo czyni. U tego wyroku podpisy następane: Ignacy Bucewicz Podśęd. Ziem. Miń. Exdywizor, Józef Bohuszewicz Prez. Bur. Exdywizor, Samuel Knabenhouff Rattman. Za zgodnością z dekretem świadczą Adam Makarewicz Reg. Exd.

2. Urszula Elżbieta z Faikow Szulcowa przez niniejszą w Kuryerze Litew. awizacyą, po trzykroć do ogłoszenia podaną: wszystkich komu o tym wiedzieć należy zawiadamiam, iż w roku 1818 junii 23 na ś. Jan nabyłam wiecznością za prawem wleczysto przedążnym przy-

znanym dwa folwarki, Gryniuny i Sokoliszki, zowiące się w Gubernii Wileńskiej w Pcie Upickim w Parafii Prunowskiej leżące, i przez intromissyą urzędową w aktualną weszłam posesyą od W. JPana Jakuba Zyrarynga. Kto by zatem miał jakie długi przez ewikcyą oparte na wspomnionych folwarkach lub roscet jaką pretensyą do byłego dziedzica JP. Zyrarynga, upraszam publicznie każdego kogo tylko to interesować może, aby swoje długi i pretensye jawił wcześniej przed terminem roku 1821 junii 23 w Sądzie Ziem. Upickim lub Grodz. tegoż Ptu w Mieście Powiatowym Poniewieżu. Po takowym bowiem terminie trzyletnim od nabycia i wejścia w possessyą nie raz wspomnionych folwarkow, moje obowiązki zaspakajania jakichkolwiek pretensyi do majątkow wspomnionych regulować się mogące ustają i nikt nie będzie miał prawa dopominać się opłaty jakichkolwiek długow ode mnie z dobr takowych. Takowe oświadczenie podaję do Gazet Franciszek Bartnowski.

2 Na ulicy Wileńskiej pod Nrem 701 w domu JPana Rossego są poczuorne drażki do przedania

Na ulicy Wileńskiej u JPana Rossego architekta jest dachowka do przedania a kto potrzebuje w każdym czasie może ją dostać za mierną cenę.

2 W Xiegarni XX. Pijarów u Alexandra Żółkowskiego, jest do sprzedania: Kodex Szubrawski z rycinami— kosztuje exemplarz na papierze lepszym . . . kop. 40. na papierze prostym . . . kop. 30.

3 Roku 1819 dnia 1 mca junii wypełniając polecenie Rządu Guber. Lit. przysłane do magistratu M. G. W. z N. 9555 względem wyprzedania pozostałej (ubogiej) ruchomości po ś. p. Jakuba Haya porządkiem licytacyi w celu takowym uwiadomiam publiczność, z powinności mojej; że takowa licytacya w następnym terminie dnia 9 junii 10 tegoż, w kamienicy na zamkowej ulicy pod Ostrobramę idąc na Subocz ulicy na rogu sub N. 21 z rana od godziny 9 do 12 a popołudniu od 3 do szóstey rozpocznie się a trwać będzie aż do zupełney wyprzedazy.

R. G. M. W Karol Gruner.

3 Niżej podpisany ma zaszczyt umiadomić amatorów muzyki, iż następujące dzieła jego kompozycyi na fortepiano są do sprzedania, w magazynie JPana Józefa Kopscha w Wilnie, jakoto:

Trzy Tańce Polskie . . . cena kop. srebr. 60
Polonez, kadryl, walc, mazurek i angles 50
Rondo Rubel 1

Piotr Sokolowski.

3 Sąd Exdywizorski w majątności Kisielowcach w Powiecie Kobryńsk. Gubernii Grodzieńsk. położoney; na mocy dwóch dekrétow i trzeciego Ukazu Sądu Głnego Grodzieńsk. 2go depart., w terminie wyznaczonym 20 maja terazniejszego 1819 roku do tegoż majątku przybywszy, po załatwieniu wszelkich od stron czynionych wniesień, i rozwiązania czynionych sprzeczek; przez dekret w dniu dzi-

sięszym zapadły; postanowił zawiadomić przez gazety wszystkich kredytorów zeszłego Jana Dąbrowskiego Chorążego Kobryńsk., do tegoż majątku pretensye regulujących: że dnia 26 junii terażniejszego 1819 roku nieochoybnie przystąpi do oczewistego rozpoznania sprawy, i ogólnego zadecydowania wszelkich kredytor-skich pretensyw, i na ten termin o przybycie duchownego Deputata i Strabczego uczynił komunikacye. Wzywa również wszystkich kredytorów i pretensorów, aby nieochoybnie na ten termin przybywali pod wieczystą swoich pretensyw amissyą. Dat w Kisielowcach 1819 roku maja 21 dnia.

Piotr Bogorski Prezyd. Exdywiz.

Władysław Rószczyc Exdywiz.

Józef Chobrzyński Exdywiz.

Cytacya Edyktalna.

Urodzonego Judasza Tadeusza Dydzyńskiego, który w roku 1794 we Wsi Bryznie pod Czarnkowem był Kommissarzem u Wielmożnego Swinarskiego, później zaś Kommissarzem Policji w Białymstoku, a następnie tamecznych folwarkow Kamelaryynych dzierżawcą, i który w roku 1798 w Kluczkowie nad Bugiem zostawał, niemniej nieznanomych jego sukcesorów na żądanie Kuratora jego niniejszemu zapożyczamy, ażeby w przeciągu 9ciu miesięcy a najpóźniej w terminie na dzień 17 stycznia 1820, przed deputowanym Sędzią Ziemiańskim W. Ruschke wyznaczonym w Sądzie naszym, osobiście lub przez upoważnionego w tej mierze podług przepisow prawa pełnomocnika, stawił się i o swoim życiu i pobyciu dał wiadomość, wrazie bowiem przeciwnym za nieżyjącego uważanym i majątek najbliższym wylegitymować się mogącym, sukcesorom jego, wydany zostanie. W Pile dnia 18 stycznia 1819.

Królewsko-Pruski Sąd Ziemiański.

Edictal Citation.

Auf den Antrag des Curators wird der Judas Thaddeus von Dydzyński, welcher im Jahre 1794 in dem Dorfe Briesen bei Czarnikow Kommissarius des von Swinarski, späterhin Polizei Kommissarius in Białystok, als denn Pächter der Kammerey Vorwerke daselbst gewesen ist und im Jahre 1798 sich in Kluczkowo am Bug aufgehalten hat, so wie dessen etwanige unbekante Erben hierdurch öffentlich vorgeladen, sich binnen 9 Monathen späthestens in dem auf den 17 Januar. 1820,

vor dem Herrn Landgerichts-Rath Ruschke angesetzten Termine bei uns entweder persönlich oder durch einen gesetzlich zulässigen Bevollmächtigten zu erscheinen und von seinem Leben und Aufenthalt Nachrich zu geben, widrigenfalls derselbe für todt erklärt und sein Vermögen denjenigen, die sich, als seine nächsten Erben legitimiren, ausgeantwortet werden wird. Schneidemuhl den 18 Januar. 1819 Königlich Preussisches Land-Gericht.

5 Roku 1819 maja 19 dnia w Zurnale Sądu Głównego Lit. Wileńsk. 2go Departamentu zapisano.

Stuchali proźby Jenerała woysk polskich i awalera Józefa Wawrzeckiego, w jakowey wyraża, że Karol i Michał Baronowie Rozenowie dziedzicząc majątność Racienniki w Trockim Powiecie leżącą, postanowili oną wyprzedać i tym celem wydali na imie proszącego plenipotencyą. Proszący mając podane do spłaty znaczne długi, a obok zastanawiając się, że może są jeszcze mniej wiadomi ich kredytorowie, którzy pretensyw swoich dla szczególnych jakich przyczyn niechcą objawić, aby później nabywcę i aktorów zakłócić, zamierzył z tego powodu przez publiczne oświadczenie wezwać onych, aby w ciągu roku raczyli się zgłaszać do proszącego, za ominieniem którego stracą prawo do dochodzenia swoich kredytow na majątności Raciennikach opartych, na jaki zamiar składając przy swej proźbie toż oświadczenie z podpisem jegoż, prosi przyjac ono do akt Departamentu niniejszego i po wydaniu z tychże wiąg Extraktu, nakazać publikatę onego przez gazetę Kuryera Littskiego, a przy tym dołączyć urzędowe zastrzeżenie, że kredytorowie Baronow Rozenow pod utratą swych pretensyw w rocznym terminie powinni one objawić i z proszącym w Wilnie rozliczyć się, i że Rozenowie nie będą mieli prawa zaciągać nowych długow na Racienniki. Z rezolucji zaś jaka na tę proźbę nastąpi wydać proszącemu poświadczoną kopią. Rozkazali: Oświadczenie przy tej proźbie złożone zapisać do protokołu Sądowego i wydać z onego proszącemu excerpt za korektą Sekretarza i uzyskaniem skarbowych poszlin. Gdy zaś w takowym oświadczeniu niezawiera się nic takiego coby wedle prawa mogło przeszkadzać do pomieszczenia onego w gazecie, przeto i dozwolić proszącemu pomienione oświadczenie kosztem własnym wprowadzić w dodatek do gazety Kuryera Littskiego. Autentyk rezolucji podpisany w zurnale przez zasiadających. Kopia zaś niniejsza wydaje się stronie pod pieczęcią urzędową dnia 25 maja 1819 roku.

Zgodno z protokołem świadczy Sekr. Dobrzański.

Z Zurnalem zgodziłem Koll. Regent Ludwik Raczyński.

Wyjeżdżają za granicę.

1. Do Królestwa Pruskiego odstawni ze służby Rossyjskiej doktor medycyny Grzegorz Mejer.

2. Do Szwecji na powrót do familii swojej Anna Malgorzata Anders, przemieszkiwająca w powiecie Szawelskim od 1811 roku.

3. Do Prus z powrotem Profesor szkół Kiey-danskich Grzegorz Mowczanowicz z żoną i córką swą oraz z służącą Barbarą Paszkiewiczówną.

3 Do królestwa Pruskiego Wileński mieszczanin Józef Mowszowicz Zadberg Prykaszczyk i Gildy kupca Nieswizkiego Gabryela Lębowicza Goldberga, z będącym przy nim wileńskim mieszczaninem Szmoitą Hirszowiczem Hurwiczem na miesięcy dziesięć.

Od dnia 1go następującego miesiąca lipca zaczyna się drugie półrocze prenumeraty na gazetę Kur. Lit. Prenumerować można: w Wilnie: w Expedycji gazetney głównego Pocztaamtu Lit. i u Redaktora, mieszkającego na ulicy Święto-jańskiej, w domu pod Nrem 335, na przeciw więgarni uniwersyteckiej, a w innych guberniach we wszystkich Kantorach i Expedycjach pocztowych. Prenumerata półroczna z pocztą jest rubli sr. 7; bez pocztu na półroku rubli sr. 4 kop. 50; na kwartał rubli sr. 2, kop. 25.